KARİKATÜR

Karnaval mevsimi başladı:

İkisi birden — Aaaa.... Maskaralar çıkmış!....

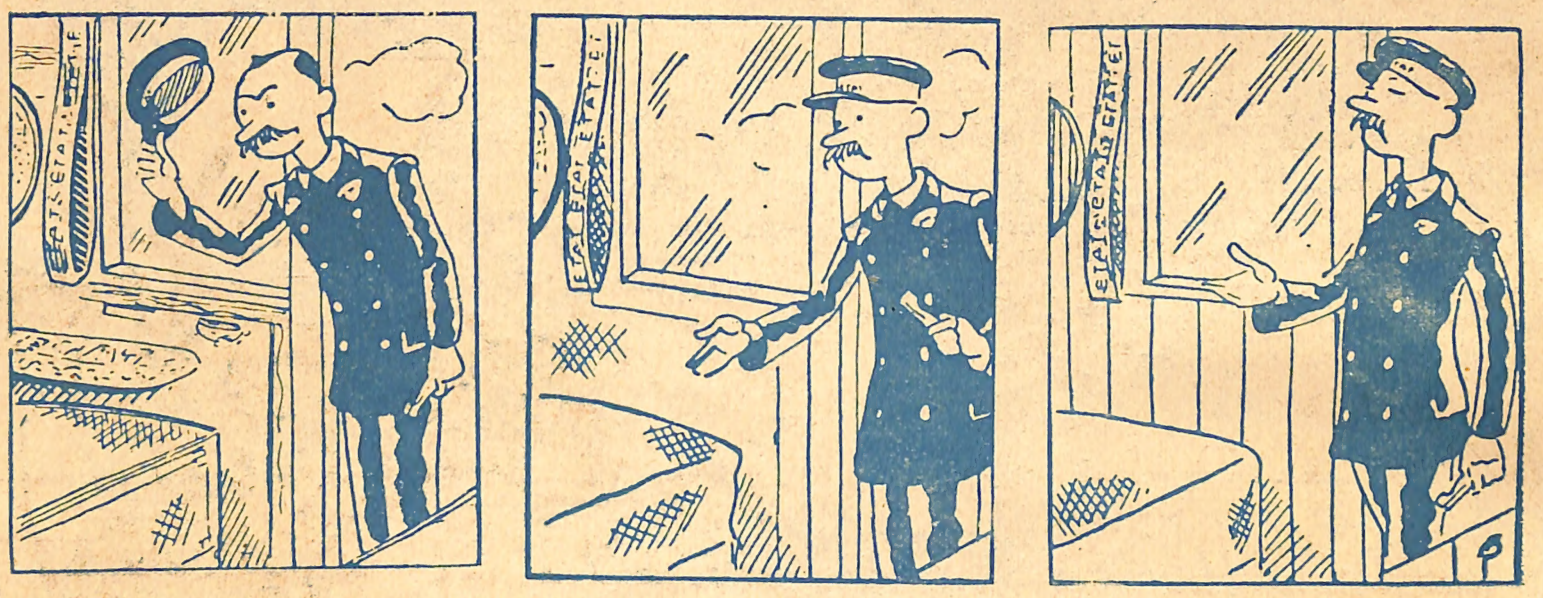

Birinci mevkide..

BİLETÇİLERİN NEZAKETİ:
İkinci mevkide..

(Fransız karikatürü)
Üçüncü mevkide...

4 üncü cildimiz

104 üncü sayı ile dördüncü cilt kolleksiyonlarını tamamlıyan okuyucularımız ellerindeki sayıları idarehanemize göndererek hususî kapaklarımızla ciltletebilirler. Dördüncü cildimiz 79 uncu sayıdan başlamakta ve 104 ncü sayımızla tamamlanmaktadır. Cilt ücreti 50 kuruştur.

Kolleksiyonlarını dışardan ciltletmek için idarehanemize gönderenler cildiye ve posta ücreti olarak 65 kuruş göndermelidirler. Ciltler bir hafta zarfında ikmal edilerek iade edilir.

Kolleksiyonlarını bulundukları yerde ciltletmek istiyen okuyucularımıza 35 kuruş mukabilinde hususî kapaklarımızdan gönderebiliriz.

Kolleksiyonlarında noksanı olan okuyucularımız her noksan sayı için cildiye bedeline on kuruş ilâve etmelidirler. Noksan sayıları doğrudan doğruya idarehanemizden celbedebileceğiniz gibi, tekmil bayilerimizden de tedarik edebilirsiniz.

Meşhur Adamlar Ansiklopedisi

Dört senedenberi büyük bir itina ile «YEDİGÜN» tarafından neşredilen üstat İbrahim Alâettin'in bu büyük eseri tamamlanmış bulunuyor.

MEŞHUR ADAMLAR Ansiklopedisinin her kütüphane için lüzumlu bir eser olduğunu söylemiye hacet görmüyoruz. Meşhur Adamlar Ansiklopedisi dünya yüzünün en meşhur adamlarını, resimleri, hayatları ve eserlerile bir araya toplıyan kıymetli ve eşsiz bir tetkik mahsulüdür.

MEŞHUR ADAMLAR ANSİKLOPEDİSİ 4 nefis cilt içinde 1600 sayfalık muazzam bir eserdir. 9000 isim ve 7500 resim ve levhayı bir arada toplıyan bu güzel eserden kendinizi mahrum etmeyiniz.

Bu kolleksiyonu Babıâli caddesindeki satış mağazamızdan alabileceğiniz gibi, bütün «YEDİGÜN ve KARİKATÜR» bayileri vasıtasile getirtebilirsiniz. Dört cildin fiyatı yalnız (10) liradır.

EV DOKTORU

Ehemmiyetsiz arızalar, küçük rahatsızlıklar için hemen telâşlanarak doktora koşmak, saatlerce, bazan günlerce hastalığınızın mahiyetini anlıyamadığınızdan merak içinde kalmak istemiyorsanız, YENİ EV DOKTORU'nu itina ile biriktiriniz. Ailede EV DOKTORU 20 formada tamam olacak bir Tıp Ansiklopedisidir. Onda, mahiyetini, işaretlerini ve sebeplerini öğrenmek istediğiniz her hastalığı hurufu heca sırasile bir dakikada bulacaksınız. YENİ EV DOKTORU sade size hastalığın mahiyeti ve sebeplerini değil, tedavi usul ve çarelerini de açık bir lisanla anlatacaktır. Her aile babası, her anne, YENİ EV DOKTORU'nu vefakâr bir arkadaş samimî bir kara gün dostu gibi kütüphanesinden ayırmamalıdır. Her forma 10 kuruştur.

No. 113 CİLT: 5 YIL: 3 FİATI 10 KURUŞTUR 24 ŞUBAT 193

KARİKATÜR

ÇIKARAN: SEDAT SİMAVİ

İdarehanesi:

İstanbul. Ankara caddesinde hususî daire. Posta kutusu: İstanbul 103

ABONE ŞARTLARI:

Türkiye için seneliği 500, altı aylığ 250, üç aylığı 130 kuruş. Ecnebi memleketler için seneliği 800, altı aylığ 400 kuruştur.

✻ PERŞEMBE GÜNLERİ ÇIKAR SİYASİ VE EDEBİ MİZAH MECMUASI ✻

ALMANYANIN AVUSTURYAYI YUTMASI MİLLETLERİN AĞZINI AÇIK BIRAKTI·

Milletler — Kolay gele babalık...

Almanya — Eyvallah, kuru kalabalık

MODA ZÜPPELERİ:

— Arkamızdan gelen şu züppe «Kara gözünüze meftun oldum» diye söz attı..

— Üstüne alma kızım, sen Karagözden ziyade Hacivata benziyorsun!...

TAKMA KALP

DUNYA gazetelerinin yazdığına göre Avrupalı bir âlim insanların eskimiş kalblerini çıkararak yerine henüz fabrikadan çıkmış yenilerini takacağını iddia ediyormuş. Takma dişten sonra takma kalp! Herhalde insanlık ve ilim dev adımlarile ilerliyor.

Takma bir diş takımının fiatı yüz lira ile beş yüz lira arasında değişiyor. Diş ulemasının pek büyükleri bunu, adamını bulurlarsa, bine kadar da çıkarıyorlar. Yani eski zamanda orta iratlı bir han veya hamam bedeli. Fakat buna mukabil dişçilerin kenar köşelerde kalmış fukara ve talisizleri takım diş piyasasını - erbabı ihtiyaç için - on, on beş liraya kadar düşürmüşler.

Gerçi bu ucuz dişler ötekilerden az çok farklıdır. Ucuz takımlardan öyleleri var ki, işlerken dehşetli takırdı yapar. Ben galiba on iki liraya bir diş takımı yaptırmış birini tanırım ki, yemek yerken yandaki odada parmaklarına kastanyet takmış bir İspanyol dansözü oynuyor sanırsınız. Yine öyleleri vardır ki, insanı ısırmaması için ağzına tasma takılmış iri bir buldok köpeğine benzetir. Ben birini daha bilirim ki, rahat konuşmak istediği zaman, dişlerini çıkarıp yanına koyar, ondan sonra ferah ferah lâkırdıya devam eder. Öyle birisini de işittim ki, bozuk bir maddeden yapıldığı için ikide birde uçları aşınıp körleşen dişlerini yemekten evvel çıkarır ve bu iş için satın aldığı ufak bir bileyi taşına sürterek bilermiş.

Ne yaparsınız, ucuz etin yahnisi elbette tatsız olacak.

* * *

Takma kalblerden bahsetmek isterken sözü takma dişlere sapıttık.

Bir zaman sonra kalp hastalığı ve kalp durmasından ölüm vak'aları tarihe intikal edecek demektir. Sokakta yokuş çıkarken yahut tramvayda sıkıntı ve kalabalıktan birinin kalbi durdu mu, artık derecei servetine göre otomobile yahut hamala yükleyip evine, yahut morga götürmiyecekler.

Böyleleri derhal celbedilen imdadı sıhhî otomobiline bindirilerek hastaneye götürülecek. Doktor ölüyü muayene ettikten sonra kalbin değiştirilmesine karar verecek ve merhumun üzerinde çıkan para yahut hayata tekrar avdetinde bu parayı tamamile ödiyeceğine dair iki muteber kefil tarafından tanzim edilecek bir senede mukabil hemen ameliyata başlanılacak.

Gerçi bu nevi kazalar geçirmiş olan zengin kimselerin mirasçıları arasında bazı şikâyet edenler bulunacaksa da bu nevi şikâyetler tabiî kanun nazarında

muteber olmıyacaktır.

* * *

Umumî harp sonlarında da buna benzer bir keşif olmuştu. O zamana kadar mavnalar rüzgârla, yedekle, kürekle gider ve bazan altı ayda bir çuvaldız değilse de, bir saatte iki mızrak boyu yol katederdi.

Bu hantal dubaların arkalarına takılan yeni motör, onları nasıl şimdi dalgaların üstünde martılarla yarış edecek hale getirdise, bir takım lâğar, külüstür ihtiyarların göğsüne takılacak yeni bir kalb de onları genç sporcularla beraber koşu müsabakasına girecek hale sokacak.

Bunlar bu ameliyattan sonra hele bir de profesör Behçet Sabit'e uğrıyarak kendilerine bir de Voronof aşısı yaptırırlarsa, artık karşılarına çıkanın vay haline!

* * *

Yalnız bir mesele insanı pirelendiriyor ve hüzünlü düşüncelere sevkediyor: Takma kalblerin piyasası acaba ne olacak?

Eti ucuzlatmıya himmet eden büyükler netice itibarile bir et parçası demek olan kalp için de, elbet münasip bir narh koyacaklar.

Fakat buna rağmen, ya doktorlar buna razı olmıyarak grev yaparlar yahut da fena malzeme kullanmıya kalkarlarsa halimiz ne olur?

Meselâ cenazemiz upuzun ortada yatmakta. Doktor «Belediye narhını kabul etmem. Falan fiyattan aşağıya hastaya bıçak vurmam» diyor. Öbür taraftan belediye memuru inat ediyor: Halkın göz göre mutazarrır edilmesine razı olamam, diye ayak diriyor.

Fena malzeme kullanmak meselesi de bundan daha az korkunç değildir.

Meselâ «Yeni kalp taktırdım» diye sevine sevine hastaneden çıkmışsınız. Derken yolda bir çarpıntıdır başlıyor, yahut bunun aksine olarak iki adımda bir kalp duruyor, biraz sonra yeniden işlemiye başlıyor.

* * *

Bu terakkiye göre bir gün gelecek ki, mağazalarda bu kalblerin hazırları da satılacak.

O zaman saatçi önünde durur gibi kalbçi önünde duracak ve boy boy, cins cins kalbleri seyredecek, üzerindeki etiketleri okuyacaksınız: «... fabrikasının «Krono - kalp» leri... Saniye şaşmaz. Haftada bir kere kurmak kâfidir.» Fiyatı tenzilâtile beraber 120 lira... Toptan siparişler için yüzde yirmi ayrıca tenzilât».

İş bukadar kolaylaşınca belki yeni modalar ve modeller türemiye de başlar. Meselâ: «1950 modeli plâtin kaplı kalbler... Bunların nikel kaplı daha ucuz cinsleri de vardır. Mağaza beş sene için bütün tamirlerin mesuliyetini kabul eder.»

Hazır kalbçi dükkânları olunca tabiî bunların tamircileri de türiyecek. Tıpkı saatçilerde olduğu gibi.

Meselâ Ankara caddesinden inerken arkadaşınıza: «Yahu kalbimde bir bozukluk hissediyorum» diyeceksiniz ve adetleri günden güne azalan kitapçı dükkânlarından birinin yerinde açılmış bir dükkâna gireceksiniz.

Tamirci röntkenli dürbününü gözüne sıkıştırarak göğsünüze bakacak. «Ehemmiyetli bir şey yok... Toz kaçmış... temizliyeceğiz» diyecek, ve «İsterseniz şuraya şezlongun üzerine yatıp bekleyin... İsterseniz şimdilik bir muvakkat kalp takalım size... Yarın geçerken kendinizinkile değiştirirsiniz.»

İstanbulun birçok semtlerinde pencereleri, kapıları kalp biçiminde yeni yeni apartımanlar yükseldiğini gören bir takım doktorlar, meselâ akıl doktorları:

— Bu böyle olmaz, diyecekler, bu gidişle batacağız. Biz de insanlara yeni beyinler takmak yoluna gitmeliyiz.

O vakit akıl doktorları lâboratuvarlarına kapanacaklar, çalışıp çabalıyacaklar ve neticede yepyeni beyin modelleri bulup eski kafalarla değiştirmiye başlıyacaklar...

Ah ne olurdu, onlar şu kalp doktorlarından daha evvel davranarak insanlara daha makul düşünen birer kafa vermiye muvaffak olsalardı. Olsalardı da doktorlar da kalp değiştirme gibi efsanelerle uğraşacakları yerde şu hastalıkların en basit ve miskini gibi görünen nezle ile nasırın radikal bir çaresini arasalardı.

KARİKATÜR

— Eminönü meydanı ne zaman genişliyecek?..
— Vallahi bilmem, şimdilik münakaşası genişliyor!...

— Geçenlerde denize girdi...
— Sporcu mu?...
— Yok yahu, Deniz banka girdi....
— İyi ya, onun için soruyorum!....

BEĞENMEZLER

Yazan:
ÇAMDEVİREN

Bir güzel görse gözüm nazlanmadan beğenmez,
Ömrüm kocaldı ama, gönlüm civan beğenmez!

Bu yaşta nazlanmayıp niyaza mı kalkmalı?
Ben cananı beğensem beni canan beğenmez!

Zamane güzelleri öyle mağrur oldu ki,
Bayram gelir, geçer de onlar kurban beğenmez!

Bayılırım doğrusu taze balık etine,
Onlar da kolay kolay ağla dalyan beğenmez!

Canan değil, gitgide yükselen ihvan bile,
Bir selâm vermek için değme insan beğenmez!

Dün başını sokacak bir kulübe bulmayan,
Bugün adam olmuş da apartıman beğenmez!

Hiç kimse hiç kimsenin karışamaz keyfine,
Bazı zaman beğenir, bazı zaman beğenmez!

Münakaşa edilmez zevk işi yeryüzünde,
Bir şeyi «Cümhuriyet» beğense «Tan» beğenmez!

Aruzla yazdığımı hoş görse Salih Zeki,
Heceyle yazdığımı M. Turhan Tan beğenmez!

Vapurların başına gelenlerden ötürü,
Telâşa düşen gönül şimdi kaptan beğenmez!

Her şiirimin değeri mücevherle ölçülür,
Bugün yalnız onları anlamıyan beğenmez!

Güzele söz atmayı unutma, Çamdeviren,
Uslu akıllı şiri hoca İhsan beğenmez!..

Yalancı ressam — Üstat biraz sürrealsit olsanız... Biraz tabiatın fevkinde çalışsanız....
Sahici ressam — Açlıktan tabiatın altını boylarım diye korkuyorum yavrum!...

Apandisit ameliyatı

Bunca yıllık arkadaşını iğneye ipliğe dönmüş görünce telâşlandı;

— Ne var, hayrola, diye sordu. Mahvolmuşsun!

— Sorma apandisit ameliyatından sonra tamam 20 kilo kaybettim.

— Deme be yahu, ben apandisitin 20 kilo geldiğini hiç bilmezdim... Vah vah!

Israr etmemiş

İki arkadaş uzun seneler ayrı düşmüşlerdi. Nihayet bir gün karşılaştılar. Biribirlerinin ne halde olduklarını sorup dururlarken bekârı evlisine:

— Bana bak, dedi, karına evlenme teklifini kaç kere yaptın?

Öteki teessüfle cevap verdi:

— Sus kardeşim sus, boş bulundum da bir kerecik ağzımdan kaçırdım...

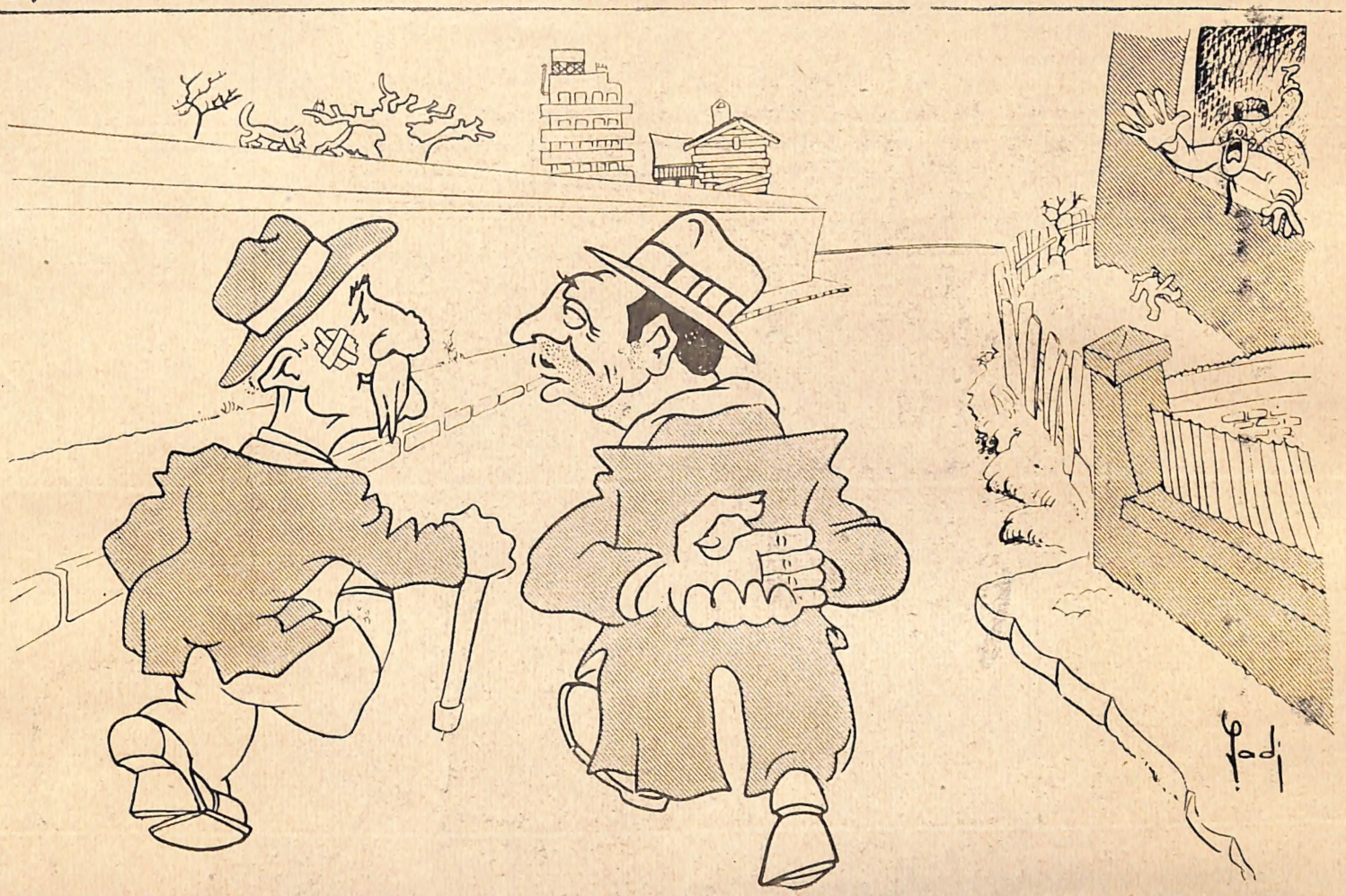

Bekâr öğretmen — Sen talebelerine dayak atar mısın?....
Evli öğretmen — Atarım...
— Niçin?..
— İstikballeri için!....

RADYO MASALLARI

Bizlerin masalla olan alâkasını sayın allâmelerimiz cilt cilt eserlerinden birinde yazdılar mı? Bilemyorum.

Fakat «Masal» lâfına şüphesiz «Masal okuma», «Masal mı söylüyorsun!» «Masalı bırak» tâbirlerinden başka yerde pek raslanmaz.

Şu muhakkak ki, radyo çıkıp taammüm etti edeli, bir masal bolluğudur aldı yürüdü.

Hoş radyonun, kekeme ajans haberlerinden, bayat plâk neşriyatına kadar şimdilik her tarafı bir parça aksaktır. Fakat masal cephesi, sizi temin ederim içler acısı.

Bizim küçük birader, tam masal dinliyecek çağdadır. Lâkin - pedagoji ve demagoji yapmadan söyliyeyim - Şirley dediği mini mini sinema artistinin, Miki dediği fareciğin marifetlerile, Amerikan macera filimlerinin mevzularına daha çok alâka gösteriyor.

Çocuk taklidi yaparak, kırıla döküle temsil veren büyük aktörlerimizin, haminne ağzile peri masalı anlatan sayın sanatkârların nefesleri beyhude harcanıyor. Bizim küçükler sahte üstatlara metelik vermiyorlar. Masal dinlemiyorlar.

Tarzan ile Mikinin peri masalını alt ettikleri hanidir.

Fakat benim radyo masallarından kasdım sade küçüklere söylenen masallar değil, büyüklere anlatılan masallar..

Geçenlerde bir bayan, yanık yanık cümlemizin âdeta polis olmamızı söylüyordu. Cümlemiz polis olursak, polislere ekmek kalmıyacağı ayrı bahis, polis olmamızın esbabı da komik.

Ortalık temiz dururmuş, intizam teessüs edermiş, Bunun belki nazariyatta yegâne çaresi cümlemizin seferber olmamızdadır ama, tatbikatta imkânı yoktur.

Sayın bayan, bu hususu İtalyada görmüş. İtalya âdeta cennet bahçesi halinde imiş. İtalya cennet bahçesi halindeymiş de İtalyanları Habeş çöllerine ne demiye sürmüşler.

İtalyanlar turist yollarını hakikaten temizlemiş olabilirler.

Bizim köprü üstünde de çöp yığınları görülmez. Seyyah uğrağı Saray içi, çimenleri bir parça âsi olmakla beraber tertemizdir.

Şu halde iki gün İstanbulda kalıp, otomobille bir müze, bir cami avlusu dolaşan seyyah bizim şehri tertemiz sayabilir.

* * *

Maval ve masaldan kurtulamıyoruz vesselâm. Anadolu halk türküsü diye bir sürü ağa menkıbesi, derebeyi destanı dinliyoruz.

Radyofonik temsillerde adamın korkudan lokması boğazına düğümleniyor,

Onlar ne feci, ne korkunç, ne acı şeyler öyle... Ben kendi hesabıma cezaen ağzıma kırmızı biber sürülmüşe dönüyorum. Sade ağzım değil, göbeğine elektrik teli rabtedilmiş ölünün adam boğazlaması hikâyesi karşısında aklım, fikrim de tarümar oluyor.

Hele ekseriya yemek üzeri koyu koyusuna izah edilen barsak hastalıkları barsak düğümlenme illetleri, hele bunlar... Hele bunlar...

* * *

Geçen Yugoslav maçında bizim radyo bir de tuhaf münakaşaya sahne oldu. Sevimli ve bol sözlü Spikeri makine başında kızdırdılar.

— Maçı anlatamazsın!

— Anlatırım.

— Sesi kes.

— Keserim ama sayın dinleyicilere derdimi yanarım da öyle keserim diye ileri geri lâflar edildi. Makineler bir müddet uzaktan uzağa feryatlar, naralar nakletti.

Sonunda bizim çelebi Spiker tekrar vazifesine avdet etti:

— Şu canım maçın, neresinden başlıyayım bilmem ki.

Diye gönülsüz gönülsüz söze girişti.

Bukadar işi gücü kıt, şanı şöhreti Himalayaları aşmış üstat edebiyatçımız var. Radyoya gelince, işi mektep çocuklarına bırakılır. Çocukcağız neden kuvvet alarak konuşsun: Bir kekelemedir başlıyor. Hem dünkü yavrucuğun edebiyat tenkidine kulak asacağımızı kim zannediyor bilmem ki...

* * *

Son sistem makinemin böyle köhne ve tuhaf hâdiseler nekletmekle uğraşması beni ona karşı âdeta mahcup bırakıyor. Son günlerde havadan mütevellit parazitleri onun bir çeşit hiddetine atfetmiye başladım.

* * *

Bana ayak üstü dert yanan okuyucuma ben cevap veremedim. Bunun cevabını şu İstanbul radyosu bir aralık veriverse de sade kendi söyler, kendi dinler olmadığını isbat eylese...

Kulak misafiri

ESRARENGİZ ADAM:

İki ahbap karşılaştılar. Birisi:

— Şimdi duydum, dedi, bizim Ahmet sizlere ömür ölmüş, neden acaba?

— Bilmem... Ahmet zaten tuhaf adamdı... Ne ile yaşadığı da malûm değildi.

— Ispanyanin harp facialarini sonuna kadar yozumle yordum, bir de Salamon korkak derler..

— Bravo be Salamon... İspanyada mi din?..

— Yok be canum, sinemadaydim!...

Samanlığa düşen toplu iğneyi arıyorsan, vaktin nakit olduğundan malûmatın yok demektir.

★

Yayan yürümeği göze almadan beyğirin tımarını ihmal etme..

★

Fakirler için bir yumurta sütlü bir inekten daha kıymetlidir. Çünkü ancak yumurtayı bulabilirler.

★

Ateşe tükürmenin faydası yoktur diyorlar. Ben ateşe tükürmüyorum ki, yanan parmağımı yalıyorum.

★

Kaz gelen yerden tavuk esirgenmezmiş. Çünkü kaz gönderenlerin tavuğa ihtiyacı yoktur.

★

Bir darbımesel: Değnek küçük de olsa eşeği yürütür. Doğrudur ama, ikisini bir araya getirdiğimiz takdirde..

★

Servet kendi kendine gelmez, gidip aramak lâzım diyorlar. Bu eski bir söz ise, altın arayıcıların işine amma yaramıştır ha!

Dağılan otobüslerde dağılmaz camlar!.

Biletçi — Baylar telâşlanmayın, camlarımız dağılmaz soyundandır!...

— **Belediye bundan sonra camekânlarda yemek teşhirini yasak ediyormuş...**
— **Ya biz acıktığımız zaman neleri seyredeceğiz!...**

Fakirlerin dostu az olur. Fakat dikkat ettim çocukları çok oluyor.

★

Dikensiz gül olmazmış. Bunu hep biliriz ama, yine de elimize batar.

Ateşe çok yaklaşma yanarsın. Uzakta dursam üşüyorum, ne halt edeyim.

★

Denize düşen yılana sarılırmış. Şu düşmek hakikaten gülünç bir hal.

ZENGİNİN PARASI..... ZÜĞÜRDÜN ÇENESİ:

Bayan — Prens Seyfettinin mirası on sekiz milyon dokuz yüz elli altı bin Mısır altın lirası imiş...

Bay — Havagazi ve elektrik taksitlerinin zamanında ödemek zevkini biliyormuş demek!...

Muzipliğe Tövbe..

Huyum kurusun, muzibimdir. Hem de öyle olur olmaz muziplerden değil, adamakıllı, domuzuna, hınzırına muzip. Elime geçen bedbahtı inim inim inletirim. Allah yarattmış demem.

Dostlar, ahbaplar - sizden iyi olmasınlar - bu huyumu pekâlâ bilirler de yine bana sır vermekten, dert yanmaktan iç açmaktan kendilerini menedemezler.

Tabiî bu suretle bizim muziplik mevzuları genişler, şişmanlar, gelişir, güzelleşir, âdeta devlet muamelâtı gibi karışık, muazzam, muğlâk bir hale gelir. Bir kere içine düşen belini doğrultamaz. Tam bir hafta sersemleşir, salaklaşır, rüsvay olur.

Bayram üstü idi. Bizim Necmi soluk soluğa daireye girdi. Zaten hep geç kalır, böyle tıknefes olarak görünürdü. Aldırmadım. Fakat yerine oturunca dalgınlığını sezdim. Bunca yıllık ahbabım, nasıl bilmem? Her sabah sigara paketini, kibritini, ağızlığını dikkatle cebinden çıkarır masasının kenarına, tütün tablasının yanına yerleştirirdi. Bugün suratı gibi, gözlerinin içi de, parmakları da, aklı da karışık olmalı. Bir aralık ağızlığını çıkardı. Sonra paketinin her zamanki yerine el attı. Bulamayınca sinirlendi, ceplerini tersine çevirdi. Kibriti buldu. Boş ağızlığı ağzına koyarak sanki sigara yakacakmış gibi bir de kirbit çaktı.

İşin içinde iş olduğunu sezdim ya, kahkahayı parlatmadım, bir sigara uzatarak, o melun, o mendebur samimî sesimle:

— Hayrola, dedim, dalgınsın!

Dert yanacak adam arıyormuş, dökülüp saçıldı. Bilmem hangi tarihte yanık yanık sevdiği bir hatun varmış. Sonra sevki kaderle ayrı düşmüşler. Ciğerinin köşesi evlenmiş. Bizimki de boş bulunup ayni yola sülûk etmiş. Tam beş küsur yıldır hiç yüz yüze gelmemişlermiş amma, yalan söylemiye ne mecburiyeti varmış, bir türlü unutmak mümkün olamamış.

Bu sabah Kadıköy iskelesinde burun buruna gelmemişler mi?

— Ne olduğumu şaşırdım, diyor, tabiî sen de delikanlısın, senin başına da gelmiştir. O yepyeni Kadıköy iskelesi, sanki döndü döndü de tepeme yıkıldı. Sırtımdan kuyruk sokumuma doğru kaynar bir ter yürüdü. Gözlerim kararıverdi. Yanımdaki arkadaş: «Ne oldu sana» diyerek koluma yapışmasaydı tepesi üstü denize tekerlenecek, buralara ıslanmış eşek sıpası gibi gelecektim. Halim harap... Aklım tarümar...

Dilim döndüğü kadar teselli ettim. Ertesi günü şu mealde bir mektup hazırladım:

Necmi bey,

Avrupadan yeni gelmiştim. Dün karşılaşınca beni tanımamanız içimi sızlattı.

Bayramın dördüncü pazartesi günü saat ikide Taksim tramvay bekleme ye-

rinde birkaç dakika duracağım. Belki karşılaşırız.

Nekadar unutkansınız!

Bunları kibar ve kokulu bir kâğıda yazdım, zarfladım. Postahanede mühürletip damgalattım, getirdim. Bayramın dördüncü günü daire tatildi. Beşinci günü sabahı postacıyı dış kapının önünde bekledim. Elindeki mektup tomarlarının içine bizim tellenmiş, pullanmış mektubu da karıştırdım. İlk hızda karşılaşmamak için biraz dolaştım. Odaya girdiğim zaman, Necmiyi etleri kemiklerinden ayrılmış, suratının derisi yüzülmüş bir yığın halinde buldum. Gözleri tuhaf tuhaf, fena fena bakıyordu. Sordum:

— Ne oldun... Sana ne oldu?

Oğlan:

— Oku!

Diyebildi. Kendi yazdığım mektubu kemali dikkatle okudum. İçinde bulunduğumuz güne dikkat etmemiş gibi:

— Neden telâşlanıyorsun? dedim, öğleden sonra git, ben senin işini idare ederim.

— Saçmalama, diye inledi, randevu dünmüş, dün...

— Vah vah... Doğrusu senin kadar ben de yandım bu işe..

Zavallı çocuk akşama kadar of çekti. Mümeyyizden, müdiri umumîye kadar önüne gelenden azar işitti.

Akşam üstü muzipliğimi anlattığım zaman, yumruklarını sıkarak, üstüme yürüdü, arkadaşlar araya girmeselerdi, herifçi oğlu bendenizi alimallah tepeliyecekti. Nihayet:

— Alacağın olsun melun! Alacağın olsun habis seni! Diye söylenerek gitti.

* * *

Oturduğum pansiyonda bir Macar ressamının harikulâde güzel karısı vardı. Bu nefis bayana aylardanberi kur üstüne kur yapıyordum. Fakat hiç bir lâfıma kulak asmıyor, hiç bir yalvarmama metelik vermiyordu.

Lâkin:

— Adam sende burnu büyüğün biri... Onunla mı uğraşacağım! Deyip bırakılacak matah değildi.

Ben sırnaşıklığı arttırdıkça, kadın kızıyordu. Nihayet bir gün:

— Kocama söylerim, dedi, malûm ya, şakası yoktur? Kendini bilmez herifleri kaç kere kapı önünde hakladığını gördünüz!

İşte pansiyon ahvali böyle durup dururken bir akşam kapımı açarak odama girince yerde bir zarf buldum.

Komşu madam ıztırabından dem vuruyor, nihayet benim gibi bir yakın ahbapla dertleşmiye muhtaç olduğunu ileri sürerek pazar günü randevu veriyordu. Randevusu da şöyle idi: O önüm sıra çıkacak, ben arkasından takip edeceğim.

«Fakat aman dikkat, kocam olacak o kaba herif sezmesin, sizi de, beni de mahveder.» diyordu.

Mektubu okur okumaz ilk iş olarak şapkamı tavana fırlattım. Sonra - birdenbire - Necmiyi hatırladım. Bana bu mektubu yazan hatuna demin rasgelmiştim. Suratı tıpkı tıpkısına beni kocasile tehdit ettiği güne benziyordu.

Aman sakın, bunca yıllık tilkiyi o yalancı Necmi faka bastırmasın.

Pazara daha vakit vardı. Karıyı bir müddet kolladım. Şüphelerim büsbütün azdı. Bu yüzü asık, kafasını çevirip benden yana bakmıyan hatunda hiç randevu vermiş kılık var mı? Bir kere göz göze geldik. Kocası da beraberdi ama, ben kaçın kurasıyım, bir bakıştan sıp diye bir destan okurum. Kadın oralı değil.

Necminin ağzını aradım. Şüphelerim iyiden iyiye kuvvetlendi,. Oğlan bir gün benim pansiyona uğramış, Macar dilberini görmüştü. Lâfı açınca ağzı kulaklarına vardı, bana:

— Vay hımbıl vay, daha hâlâ bir halt edemedin öyle mi?

Diye çıkıştı. Pazar günü, bizim Necminin muzipliği bence malûm olmakla beraber, heyecanla pencerenin önünde oturuyordum. Canımın içi hakikaten süslendi, sokağa çıktı. Köşeyi dönerken bir de arkasına baktı.

Kendi kendime:

— Bazı insanların başına bir felâket gelecek mi, tesadüfler harekete geçer, dedim. İşte şimdi işin iç yüzüne vâkıf olmayıp arkasına düşseydim, bu dönüp bakış beni büsbütün ümitlendirirdi.

* * *

İki gün sonra bayana merdiven aralığında rasladım. Yüzüme, tokatlar gibi, bakarak:

— Ben de sizi cesur bir adam sanırdım, kocamdan dayak yemek korkusile mi randevuya gelmediniz?

Demez mi?

Karanlık merdivenden tepesi üstü taşlığa yuvarlanmamam hakikî bir peygamber mucizesi oldu.

Tam on beş gün kendimi toparlıyamadım.

On beş gün sonra gözüm dünyayı görür hale gelince bizim Macar güzelini polat gibi bir delikanlı ile mercimeği fırına vermiş gördüm.

Dayanamadım, vak'ayı Necmiye anlattım, sinsi sinsi gülerek:

— Yuf olsun ervahına, dedi, benim yazdığımı zannettin ha! Ben bunu hiç aklıma getirmemiştim de başka bir iş yapmıştım. Hani senden geçenlerde beş lira borç aldım ya... İşte yaptığın şakaya karşılık ben sade bunu iade etmiyecektim, seni inim inim inletecektim. Vay enayi vay. Peynir gibi kadın gitti gider öyle mi?

* * *

Ogün bugündür böyle muzipliklere tövbekârım.

İspinoz

Uygunsuz ücret

Bacağının bilmem ne cihetinde küçük bir sivilce çıkmıştı. Fakat çok meraklı, hattâ evhamlı bir adam olduğundan «Ölüvorum!» diye havkırarak yatağına girdi. Ve memleketin bütün meşhur doktorlarını, operatörlerini başına topladı. Doktorlarımız sağ olsunlar münakasayı severler. Kimi «keselim», kimi «koparalım», kimi «deşelim» dediler.

Nihayet bir tanesi kesip biçmeden tedavivi üstüne aldı. Küçük sivilceyi hikmeti huda bir haftada pirüpâk eyledi ve evhamlı hastanın burnuna üç yüz küsur liralık tedavi pusulasını dayadı. Hasta hesaba bakınca bir düşündü. Sonra gülerek:

— Aman doktor, dedi, nekadar pahalı... Halbuki ayağımı bile kesmediniz!

İNKİSARİ HAYAL

Arkadaşları arasında budalalığile meşhurdu. Bir gün dostlarından birine bir başka dostunu sikâyet edivordu:

— Beni budala yerine kovdu, kandırmıya kalktı fakat muvaffak olamadı, dedi.

Arkadaşı gülerek cevap verdi:

— Tuhaf şey... Halbuki ben onu zeki bir adam sanırdım.

ESKİLER BUDALA İMİŞLER

Acar babasına yaklaştı, merakla sordu:

— Baba! Eskiden adamlar dört karı alırlarmış doğru mu?

Acarın babası sesini alçaltarak cevap verdi:

— Doğrudur yavrum, eskiler bizden dört misli budala imişler.

MAZİKEŞ:

— Nerede eski kallâvi çubuklarımız evlâtlar... Bir tanesini Kırım muharebesinde tellendirmiştim.... Balkan muharebesinde bıktım da söndürdüm!...

MİNYON KADIN

Kim demiş kadınların boyluları güzeldir;
Bence iri yapılı olanlara bedeldir,
Kadınların minyonu!...

★

İri kadın geçerken bir dev anası gibi,
Temsilde hata olmaz: Top kadanası gibi,
Seyrediyorum onu!..

★

Kollar tamam bir arşın, bacaklar iki kulaç,
Ona âşık olanlar bir merdivene muhtaç,
Yüzünü görmek için!...

★

Kömürcü develeri yanında kalır leylek,
Görse intihar eder: Benden büyük!.. Diyerek,
Onu çölde bir hecin!..

★

İri kadına bakmak gözümüze yük olur:
Elleri koskocaman, ayağı büyük olur,
Gövdesi tıpkı fıçı!..

★

Benim bir sevdiğim var: Heykel gibi biçimli,
Ufak tefek bir kadın: Elbet daha sevimli,
Elbet daha sarıcı!..

★

Ne merdiven arıyor, ne de kısalıyorum,
Boyu insana denktir: Yanında dalıyorum,
Gözlerinin içine!..

★

Yangın kulesi gibi seyretmez uzakları,
Orta, minyon bir güzel,,. Benziyor ayakları,
Küçük bir güvercine!..

★

Solgunluk yaraşıyor, yüzünde yoktur boya,
Son sevgilim benziyor hem Greta Garbo'ya,
Hattâ ondan daha hoş!...

★

Gövdeli kadınlara müreccah buluyorum;
İçki neyime gerek: Yanında oluyorum,
Bakışlarile sarhoş!..

★

O varken irilerin artık kalmadı tadı;
Dünyada güzellikte kâm alıcıdır adı,
Yavrum, sülün gibidir!..

★

Onu bir bebek gibi yaşatıyorum nazla;
Ayrılmak mümkün değil, çünkü ömrümden fazla
Kalbimin sahibidir!..

Necdet Rüştü

Çocuk terbiyesi

Müsrifliği, tenbelliği ve bir eşek arısı gibi oğuldamak ve oradan oraya dolaşmaktan başka elinden bir iş gelmemekle meşhur zengin ve asrî bir salon kadını geçen gün orta halli bir akrabasını şöyle tenkit ediyordu:

— Çocuklarının terbiyesini çok eksik bıraktılar... Bir mağazaya gittikleri zaman satıcılarla iki kelime Fransızca konuşmasını bilmiyorlar. Portakalı parmaklarile soyup yiyorlar. Doğru dürüst bir telefon etmesini beceremiyorlar.

MARŞ - MARŞ:

Otomobil aldı. «Şoförlerle uğraşmaktansa kendim öğreneyim.» dedi. Mektebe başladı. İmtihan gününde hoca sordu;

— Otomobille tren yolundan geçerken birdenbire ekspres görünse hangi marşı kullanırsınız?

Yeni şoför düşünmeden cevap verdi:

— Hangi marşı olacak, tabiî cenaze marşını...

BİR DUA DAHA

Bayan (M...) geçenlerde damadile kavga etmişti. Ellerini açarak yana yakıla dua etti:

— Yarabbi! Ben âciz bir kadınım... Bu edepsiz herife diş geçirecek halde değilim. Şu herifin cezasını sen ver.

Akşam üstü eve bir polis geldi ve damadın birkaç saat evvel tramvay altında kalıp öldüğünü haber verdi.

Bayan (M..) ellerini açarak sitemli bir sesle:

— Oldu mu bu ya, iki gözümün bebeği, dedi, vur dedikse öldür demedik ya herifi...

TEHLİKELİ SUAL:

Meşhur âlimimiz Salih Muradı bir hususî mektepte mümeyyizliğe çağırdılar. Gitti. Şımarık bir zengin çocuğunu imtihan ediyorlardı. Hoca hürmetkârane sordu:

— Söyle bakalım evlâdım... S — 04 — H2 nedir?

Çocuk arsız arsız sırıtarak:

— Bir dakika hocam, dedi, şimdi söyliyeceğim, dilimin ucunda...

Salih Murat dayanamadı:

— Aman çabuk tükür tosunum, dedi, asit sülferiktir, cavlar gidersin.

RAFAEL YAPMIŞ:

Antika tablolara meraklı idi. Bir antikacıya girdi. Etrafa bakınırken bir tablo gördü. Mal bulmuş mağribi gibi koştu.

— Aman gözlerime inanamıyorum, diye bağırdı, Rafaelin bir tablosu ha!

— Evet bayım, bir eski ailenin terekesinden aldım. Üstümde bırakıncıya kadar akla karayı seçtim.

Müşteri elini uzattı titriyen parmağını tabloya yaklaştırarak:

— Renkler ne taze, ne canlı, ne harikulâde, diye mırıldanırken antikacı heyecanla:

— Rica ederim, dokunmayın, dedi, boyalar henüz kurumadılar... Bozulur.

Neyi hatırlamış..

Karı koca tatil seyahatine çıkıyorlardı.

Koca dedi ki:

— Mademki Edirneye uğrıyacağız. anneni de beraber alalım.

Karısı, kaynanasile bir türlü geçinemiyen kocasına hayretle bakarak sordu:

— Bu muhabbet nereden esti kuzum!

— Hani Edirneyi görmeden Allah canımı almasın diyor da...

HAKLI SÖZ!

Meyhaneden çıkacağı zaman hesabı istedi. Oldukça dolu kâğıda şöyle bir baktı ve hayretle sordu:

— Bu ne hesabı böyle?

— Bayım, yüz seksen kuruş rakı parası, 75 kuruş da düşürüp kırdığın bardağın bedeli.

— Yahu, adam mı kazıklıyorsunuz, bir tanecik bardak 75 kuruş olur mu?

— Elbette olur, o bardak kırılmaz bardaklardandı.

HARARETTEN ŞİKÂYET:

Fitil Ahmet yine sarhoşluk maddesinden sulh mahkemesini boylamıştı. Hâkim hiddetle sordu:

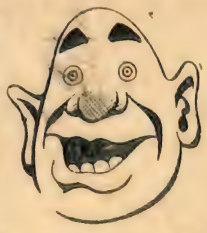

— Bu ne rezalet, her gün karşıma mı geleceksin? Neden bukadar içiyorsun be adam.

Fitil Ahmet ciddiyetle cevap verdi:

— Ne yapalım hâkim baba, biz ateşli adamız, çok susuyoruz.

Papağan

SAHTE SERSERİ

Yazan Ta-Ka

MACERA AŞK VE EĞLENCE ROMANI..

— 7 —

— Rica ederim benimle eğlenmeyin, demek oldu. Burada, bu soğukta insan nasıl yaşar?

— Girin efendim, girin, buyurun oturun. İsterseniz şu iskemleye, isterseniz yatağın üstüne... Size teklif edecek koltuğum yok. Soğuk biraz fazla ama aldırmayın. Boş odaları yokmuş. Yatarken ayakkabılarımı bile çıkaramıyacağım galiba!

— Bu ne rezalet. İkimiz de ayni gazetenin mükâfatını kazandığımız halde bu fark nereden çıktı. Koca otelde topu topu on kişi yok. Odalar dolu yalanını kim yutar. Şu halde neden bana o odayi verdiler. Hani sizin şerbetiniz, kedileriniz... Bu farkın sebebi ne?

Necati efendi gülümsedi:

— Galiba sizi bir başkası sandılar. Meselâ tebdil gezen bir zengin, mütenekkiren seyahat eden bir Mısır prensi, bir veliaht, bir ne bileyim ne?

— Bende böyle tebdil gezen zengin hali var mı yahu?

— Evet var. Tastamam öylesiniz. Öyle ya efendim, tebdili kıyafetle seyahat eden bir milyoner sizden daha fazla muvaffak olabilir mi? Hani böyle meraklı adamlar da olur ha...

— Vay canına, demek sabahtanberi gördüğüm ikram bundan ileri geliyor Gidi budalalar! Ben nerde, tebdil gezen zengin nerde? Eğer gazete direktörü burada yapacağım masrafa mukabil elime birkaç lira verseydi, beni burada güç bulurlardı. On beş günlük yemek masrafım, zavallı anneciğimin sırtından kalksın diye buraları boyladım. Hem işsizlikten kırılacağım, hem cebimde yetmiş beş kuruş olacak, hem de zengin rolü öyle mi? Bana bunu güç yaptırırlar. Şimdi gidip o sersem direktörü göreceğim. Vaziyeti etrafile anlatacağım, yanıldığını söyliyeceğim. Mademki müsabakada kazananları, tebdil gezen zenginlere benzetemeyince tavan aralarında donduruyorlar. Ben de buna razıyım, bizi apar topar buraya gönderen Celâdet gazetesile sahibi olacak Ahmet Yarar utansın. Kopon toplatıp adamlara buralarda çivi kestirmek namuslu bir ticaret değildir. Şimdi gidiyorum Necati efendi, Bana da sana bitişik bir oda versinler.

Necati efendi delikanlının çok kat'i konuştuğunu, niyetini hemen yapacağını sezince telâşlandı:

— Aman azizim, bu çocukluk olur, diye söze girişti. İkimiz birden burada otururşak ne kazanırız? Aklımızı başımıza devşirelim. Elbirliği edelim, ittihattan kuvvet doğar, deniyor. Kuvveti doğuralım. Varsın sizi tebdil gezen zengin sansınlar. Bunu siz istemediniz ki, siz her tarafta fakir olduğunuzu söylüyorsunuz. Hem zaten rol yapmıyorsun ki. Asıl hayatını yaşıyorsun... Binaenaleyh güçlük mevzuu bahs değil Mükemmel sıcak odanızda oturun. Ben de çok üşüdüğüm zaman size misafir gelir ısınırım. Ayni zamanda şerbet üstüne şerbet içeriz. Bana bu suretle yardım etmezseniz buralarda zatürreeden göçer giderim yazık olur...

— Pekâlâ, buna aklım yattı Necâti efendi, sizin hatırınız için ses çıkarmıyacağım. Vay canıma, şimdi anlıyorum. O iltifatlar, şerbetler, kediler, tarhana çorbası, kurufasulye, pilâv teklifleri... Hakkınız var. Beni muhakkak bir başkasının yerine koydular. Ben de ne oluyoruz? Diyordum. Meğer işin içinde iş varmış. Ne budalayım. İnsanlar bana karşı neden bu derece mültefit oluverdiler diye düşünmekteydim. Meğer onlar oldukları gibi duruyorlarmış, sade ben değişmişim.

Aklına bir şey gelmiş gibi bir an durakladı. Sonra düşüncesini pek parlak bulmuş olacak ki, gülerek:

— Aklıma bak ne geldi Necati efendi, dedi, haydi şimdi doğruca direktöre gidelim. Ben bu işte yanlışlık yaptıklarını, tebdil gezen zenginin siz olduğunuzu söyliyeyim. Sizi o odaya koysunlar, ben burada pekâlâ yaşarım. Size nisbetle daha çok gencim. Soğuğa karşı tahammülüm fazladır.

— Olmaz dostum olmaz, teşekkür ederim ama olmaz. Dünyada yutturamayız da rezil oluruz. Baksana bende zengin herif suratı var mı?

— Hakikaten zengine benzemiyorsun. Hoş ben de zenginin ne matah bir mal olduğunu pek bilmem ya. Herhalde sizden çok bana benziyen bir kuş olmalı. Şu halde...

— Şu halde ikimiz de yerli yerimizde kalalım. Benim hatırım için olsun bunu kabul edin. Sizin oda da olmasa, alimallah kıkırdarım.

— Kabul ediyorum azizim, yalnız bir teklifim var. On beş gün bitince bu sersemlerin sersemliklerini yüzlerine çarpmak için mükemmel bir afiş hazırlıyacağım. Antreye kapıcı kulübesinin karşısına asacağım. Mutabık mıyız?

— Bak bu olur. O zamana kadar siz vaziyeti hiç değiştirmeyin. Esrarengiz bir zengin gibi keyif sürün. Ben de sayenizde sayeban olayım.

— 16 —

Tebdil gezen zenginin salona Necati efendi ile kol kola girmesi, hakikî bir karışıklık yaptı. Delikanlının gözüne girmek için poz üstüne poz değiştiren Leman hanımla, birteviye suratının boyalarını tazeliyen Şaziye hanımın bir anda süngüleri düştü. Hele otel direktörü az daha saçını başını yolacaktı. Soluğu Bodos ağanın yanında aldı.

— Bu Necati bizi mahvedecek, diye homurdandı. Bizi mahvedecek, öteki sersemin de aklına şaşayım. Ahbap olmak için bula bula bu serseriyi buldu.

— Sus Arif beem, şuracıkta Şaziye hanım ile, Leman hanım üstüne gittiler de yinem fayda virmedi. Bu herifi defiyemezsen Bodosa soluk vir de icabına biz bakalım.

— Sorma Bodos efendi, bütün ümidim yukardaki kalörifersiz odalarda idi. Fakat herif benimle alay ediyor gibi odaları bir beğensin bir beğensin... Deli oluyordum.

— O gıl guyruhta souhtan yılar adam hali var mı tefekkür etsene Arif beem?

Souhtan savuşacak gılıh var mı? Onun ni inatçı, gopuh olduğunu bir görüşte darttım. Sen işi bundan kelli Bodosa devret de dabanları galdırtayım. «Amanın bu Bodos ne gapıcı başı imiş, Gayserli gısmını duyardım emme bu zorlu katırmış, ben yanında idemem» deyi savuşturayım.

— Peki Bodos efendi, bundan böyle bu işle sen meşgul ol amma, rica ederim bizim deli zengin meseleyi çakmasın. Bizi rezil edersin.

— Sen gasavet çekme, Bodos işini bilme mi ceerim?..

* * *

Kapıcı ile direktör böyle konuşurlarken Necati efendi ile Osman Nuri, Mehmet Sadık beyin masasına oturmuşlardı. Delikanlı Necati ile Mehmet Sadıkı biribirlerile tanıştırdı. Necati efendi hemen söze girişti:

— Osman Nuri bey bana demin sizin Ahmet Yarar beyi tanıdığınızı söyledi, öyle mi efendim?

— Evet, Ahmet Yarar beyi iyi tanırım. Adeta bir arada gibi yaşarız.

— Şüphesiz iş hususunda değil mi?

— Tabiî iş hususunda. Ben büyük bir deri şirketinin sahibiyim. İşlerim evel Allah iyi gidiyor. Bir, iki şirkette de parmagım vardır. Ahmet Yarar'ı bu sebepten tanırım.

— Hangi deri şirketi, hangi şirketlerde parmağınız var?

— Bırakalım şimdi bu sözleri canım, burada da işten mi bahsedeceğiz. İçmemize bakalım, yemekten evvel bir kaç kadeh atar mıyız? Hey garson, oğlum garson, hani bizim rakılar.

Kadehleri tokuşturup yuvarladıkça, samimiyetleri arttı. Sözün en tatlı yerinde Osman Nuri:

— Azizim Necati efendi, dedi, tanışmamız yeni ama, size iyiden iyiye kanım kaynadı. Mehmet Sadık beyefendiye istirham etsek de Ahmet Yarar müesseselerinde size de bir iş bulsa...

— Fena fikir değil..

Mehmet Sadık babacan bir sevinçle atıldı:

— Hay hay, baş üstüne, ne demek efendim, Ahmet Yarar'a bir söylemiye bakar. Alimallah ikinizi de istediğim yere yerleştirir. Hele hayır desin de bak! Vallâhilâzim, billâhilkerim selâmı sabahı keserim. Söyle bakalım Necati efendi, sen ne iş yaparsın. Elinden ne gelir?

— Ben de Osman Nuri bey gibi ilân meselelerile uğraşırım. Komisyoncuyum ama, asıl mesleğim ilân üzerinedir. Gazetelere falan ilân bulur, komisyon alırım.

— Oh ne âlâ, demek beraber çalışacağız Necaticiğim, biz seninle bal gibi anlaşırız. Necati ile Osman Nuri bir araya gelse de bu memleket reklâm ne demekmiş anlasa... Ahmet Yarar olacak mirasyedi de aklını başına toplasa. Onun yaptırdığı reklâma ben reklâm mı derim.

— Yok yahu?

— Vallâhi öyle Necaticiğim, hem reklâm işleri yapıyorsun, hem de buna dikkat etmedin mi? Çok yazık. Hele biz seninle elbirliği edip işe başlıyalım da... Görüşürüz. Söyle bakalım Sadık bey, Ahmet Yarar sevimli bir adam mıdır?

— Fevkalâde sevimlidir.

Lâf buraya gelince Necati itiraz etti:

— Zannetmem, Sadık bey ahbabı olduğu için böyle söylüyordur. İnanma Osman Nuri inanma!

— Neden inanmamalı. Belki iyidir. Maamafih bizim önümüzde aşık atamaz. Yüz yüze gelince ne mal olduğunu hemen anlarız.

— Tabiî anlarız. Bakalım bize de Mehmet Sadık beye göründüğü gibi mi görünecek?

— Ha, Sadık beye onu söylemeyi unuttuk. Sadık beyciğim, haberin var mı, beni burada tebdil gezen bir zengin sanıyorlar.

— Yok canım.

— Vallâhi, bana kalsa direktöre işi anlatacaktım. Fakat Necati efendi mâni oldu. «Adam sen de söyleyip ne kazanacaksın, bırak bildikleri onların olsun» dedi.

— Hakkı var. Bir günlük beylik beylikdir demişler.

— Elbette doğru söylemişler. Sakın kimseye söyleme Osman Nuri. Bak koca koca şirketlerde parmağı olan Mehmet Sadık beyefendi bile bana hak veriyor.

* * *

Yemeği beraber yediler. Daha tenha bir köşe arıyarak herkesin dans ettiği salona girmediler. — **Devam edecek** —

MAÇKADAN BİR BAKIŞ:

Belediye âzası — Cihangirane bir mahalle çıkardık biz bu cennetten!...

Dünya Karikatürleri

RADYO PARAZİTİ:

Kızın babası — Ya orada harıl harıl parazit yapan radyoyu defet, yahut da aşağıya ineceğim!...

TARİHTEN SAYFALAR:

Yunanlı çocuk — Vay enayi Trovalılar ay, demek şimdi bu tahta at masalını yutacaklar ha!...

KİMLER SEYREDİYOR:

İhtiyar âlim — Dün akşam sinemada yine Miki fareyi seyrettim, görsen bayılırsın...

Arkadaşı — Eyvah, desene ki, kaçırdım!...

MANEVRALARDA:

Onbaşı — Haydi ateş etsene..

Nefer — Dur biraz seyredeyim onbaşım, manzara öyle güzel ki!...

— Arada bir kavgaya yabancı bir lisanla devam etmek de ne oluyor. Komşular merak eder diye de düşünmüyorlar!...

— Kalkamıyor musun?.

— Kalkıyorum ama, ayakta duramıyorum!...

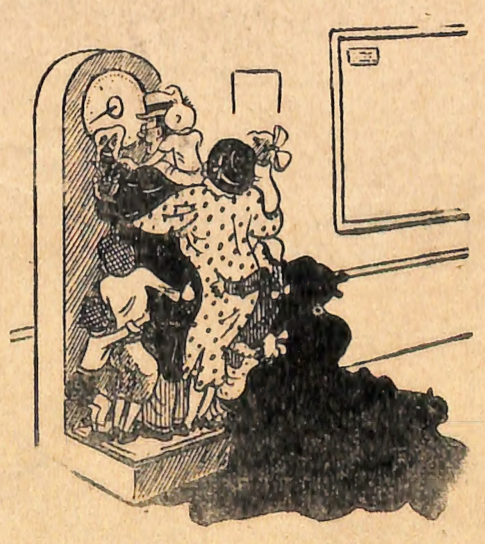

Aile babası — Keşki hizmetçiyi de getirseydik. Bu arada o da trtılırdı!..

ESKİMOLAR ARASINDA:

— Sorma, birader Amerikaya gitti bir hafta kaldı. Geldikten sonra evini böyle kat kat yapmak sevdasına düştü. Bakalım sonu neye varacak?...

Kızıl, kızamuk, difteri, grip gibi ağız ve boğaz yolile vücuda giren mühim bulaşıcı hastalıkl a rdan korur. Reçetesiz satılır.

Yeni Ev Doktoru

Doktor Nuri Ömer Ergene tarafından yazılan ve «Yedigün» tarafından forma halinde neşrine başlanan «YENİ EV DOKTORU» nun formaları muntazaman Cumartesi günleri intişar ediyor.

Yirmi formada tamamlanacak olan bu emsalsiz eseri toplamalarını bütün okuyucularımıza hararetle tavsiye ederiz.

Beher forması 10 kuruştur.

Operatör

Riza Ünver

Doğum ve kadın hastalıkları mütehassısı

Cağaloğlu, Nuruosmaniye caddesi
No. 22, Mavi yapı
Telefon: 22683

Kolaylık-Şıklık

) Her şeyden evvel kolaylığı arayan spor meraklısı Bayanlar, onlar için yapılmış olan bu sentür-külotları giyerek şıklığı da temin etmiş olurlar. Hututu inceltir Vücudun tenasübünü düzeltir ve en şedid hareketlerde bile kat'iyyen kaymaz.

Fiyatı: 7 1/2 liradan itibaren.

Satış yeri yalnız : ez

J. Roussel Paris

İSTANBUL, Beyoğlu
Tünel meydanı 12 No. lu.
Mağazamızı ziyaret ediniz veya 18 No.lu tarifemizi isteyiniz.
Fiyatlarımızda büyük tenzilât.

iki tehlike işareti: nezle ve baş ağrısı

Soğuk algınlığının bu ilk alâmetlerini

Gripin

le bertaraf etmezseniz birçok ağız hastalıklarına tutulmak tehlikesi başgöstermiş demektir.

Gripin

Bütün ağrı, sızı ve sancıları derhal dindirir. Gripe, romatizmaya, diş, sinir, adale, bel ağrılarile kırıklığa karşı bilhassa müessirdir.

GRİPİN'i tecrübe ediniz.

Markamız sağlamlık ve

Ucuzluğun teminatıdır

ERKEK VE KADIN KUMAŞLARI

Kunduralar, Saraciye, Hazır elbise,
Tuhafiye eşyası vesaire

YERLİ MALLAR PAZARI

KARİKATÜR

— Adın ne senin?...
— Kendi köyümde Fadime, Erenköyünde Fatma, Kadıköyünde Fatoş diye çağırırlardı...
— Bunlar hep köy isimleri. Bizim Şişli'de ismin Fati olacak anladın mı?!...

Basıldığı yer: Yedigün Matbaası

İmtiyazı alan Neşriyat Müdürü: T. Şükrü